

Forslag til forespørgselsdebat om, hvad vi kan gøre for at overkomme traumer fra kolonitiden? Hvad forventer vi, at Danmark gør?

Inatsisartut-medlem Aqqalu C. Jeremiassen, Atassut

Ordførerindlæg:

Forslagsstilleren skriver, at der forskelsbehandling på grund hudfarve forsøges indført. Det er meget overraskende. Fra Siumut's side ønsker vi at vide, hvem, der forskelsbehandler på grund af hudfarve?

Hvis vi betragter os selv som den herboende befolkning og ønsker at benytte vores rettigheder, er det ikke forskelsbehandling på grund af hudfarve!

Det er ikke selvmedlidenhed, men søgen efter retfærdighed, såfremt man er blevet såret i krop og sjæl under kolonitiden eller de sidste år!

Hvis vi overfor Staten kræver og fortæller dem om at tage ansvaret, er det ikke med baggrund i handlemuligheder!

At du er blevet uretfærdigt behandlet af Staten lovmæssigt, er det ikke at blive stående i følelsen af at være behandlet negativt, og det er virkelig dårlig behandling, som der ikke kan løbes fra!

Forslagsstilleren spørger, hvad vi kan gøre? Her er et kort svar: Den, der har udøvet uret, skal tage ansvar.

Hvad bør vi gøre? Ja, Forsoningskommissionen har arbejdet, men det 7 anvisninger er ikke blevet effektueret. Derfor fremkomvi med et beslutningsforslag i FM22 i Inatsisartut om, at Naalakkersuisut om at færdiggøre Forsoningskommissionens 7 anbefalinger og om, at der laves en handlingsplan og at der laves en rapport om arbejdets stadie, som skal fremlægges ved FM 2023. Ændringsforslaget blev vedtaget af Inatsisartut og vi forventer fra Siumut's side, at det, der er blevet lovet, fremkommer i den nærmeste fremtid.

Så spørger forslagstilleren om, hvorvidt vi er kommet lidt af med vreden efter Forsoningskommissionen er færdig med sit arbejde? Følelsesmæssig smerte og måske også vrede kan først debates, hvis man arbejder med disse. Det er ikke sådan, at eftersom Forsoningskommissionen er færdig med sit arbejde, så er der ikke mere at arbejde med. Nej, Forsoningskommissionen har kommet med anbefalinger, som vi skal arbejde med. Derfor er det spændende at høre, hvad arbejdets stadium nu er.

Forslagsstilleren siger, at selvom vi ikke har oplevet det, som den ældre generation har oplevet, så føres disse videre i generationer, ja, dette er korrekt. Det kan blive lettere når der begyndes at arbejde med det. Der er jo i vores historien blevet arbejdet for, at vi bliver færre, hvor selv vores sprog var blevet udryddet, vi har været forsøgskaniner, mange børn er blevet afpersonificeret, de er vokset uden retten til at have en far, de har været forsøgskaniner i medicinsk øjemed, der er blevet løget for dem og var blevet adskilt fra deres

forældre og familie m.m. Skal vi bare stå til og kigge på disse ting? Selvfølgelig absolut nej! Det kan vi ikke gøre fra Siumut's side, hvorfor vi fuldt ud støtter op kravet om at få en undskyldning, og vi skal under alle omstændigheder bestræbe os på at få gjort retfærdighed fyldest.

Forslagsstilleren har ret i det han siger, at dialog og gensidig forståelse er vejen frem, men vi ved, at da Forsoningskommissionen startede, ville Staten ikke deltage og tildels ikke ønsker at tage ansvar. Hvad skal vi så gøre? Som jeg sagde i starten af dette ordførerindlæg, skal de 7 anvisninger effektueres, hvori der indgår arbejdet i ønsket om at få en undskyldning.

Siumut stod forrest, da Grønland fik Hjemmestyre, og Siumut stod også forrest i 2009, da Grønland fik Selvstyre, og vi er absolut under ingen omstændigheder i tvivl om, at vi også være forrest i Selvstændiggørelsen.

Hvorfor ønsker vi at opnå at blive en stat. Selvfølgelig er dem, der stoler på sig selv og kan stå på egne ben er dem, som ønsker opnåelse af en stat. I Siumut har vi en tro på, at vi vil nå dette mål. God debat.

Doris Jakobsen Jensen, Siumut

(Denne version er oversat fra grønlandsk. Ved tvivlsspørgsmål er den grønlandske version gældende.)